

Урок-зустріч «Соборність душ, що служать Мельпомені»

День театру – це завжди радість, яку відчуваєш від зустрічі з прекрасним. Це справжня насолода, коли можна поринути в чудову атмосферу, створену на сцені майстрами своєї справи!

Напевно, складно знайти людину, яка би була байдужою до театру. Але з історією створення самого театру, на жаль, знайомі не всі. Особливо це

стосується дітей, адже для них найголовнішим є саме уявлення і гра акторів. Тому в ЗБІЦі було проведено захід, присвячений знайомству з різ-

ними театрами світу. В цей день ознайомились із японським театром. Як й очікувалося, учні вперше знайомилися з цією інформацією. Історія створення театру НО була для слухачів дуже цікавою, адже вони навіть не здогадувалися, що, починаючи з XIV століття й до наших днів, головний герой веде оповідання на архаїчній мові, а відсутність декорацій тільки підсилює філософське значення. Маски були головним атрибутом, причому вони не уявляють того чи іншого персонажа, а висловлюють емоції. Почуття смутку і радості, гніву і смиренності створюються за рахунок гри світла, нахилів голови, композицій мовного хору і музичного супроводу. Театр НО побудований на уяві глядачів, і в цьому його унікальність. Школярі переглянули фрагмент театральної вистави цього театру, який залишив їх у повному невіданні. Глибокий сенс юні глядачі, звичайно ж, вловити не змогли, а "бездіяльність" актора, його маленькі кроки по сцені, незвичайний речитатив, здалися їм дивними й одночасно кумедними.

Після знайомства з таким своєрідним театром Кабукі викликав у школярів масу позитивних емоцій. Його уявлення, в яких поєднано вірші, пісні й танці, дуже сподобалися глядачам. Особливо здивувало їх те, що чоловіки грають жіночі ролі. А чому

існує така традиція, учні дізналися з розповіді про історію створення цього театру. Кабукі втілює буддистські ідеї про винагороду людині, що страждає, і неодмінне покарання лиходія. Ця ідея здалася глядачам дуже близькою, тому і фрагмент п'єси дуже сподобався.

Сюжет про Бунраку (ляльковий театр), був зустрінутий дуже весело. Учні переглянули, як виготовляються ляльки і як ними керують три людини. Їх здивувало те, що всі частини тіла ляльок дуже рухливі і що встановлюються вони на спеціальну рамку. Учасники заходу дізналися, що найголовніший в цих шоу є гідайю – читець, який не тільки виконує монологи й діалоги, але ще й видає необхідні звуки, шуми, скрипи.

Школярі так занурилися в атмосферу японського театрального мистецтва, що не помітили, як і час пролетів! Учні, як ті губки, ввібрали в себе всю інформацію і впевнено повторили назви всіх видів японського театру. Дивлячись на їхні радісні обличчя, було зрозуміло, що тема знайшла відгук в їхніх серцях, а значить, і розбудила цікавість до прекрасного. А все це разом дає нам натхнення й сили творити добро і дарувати радість оточуючим!

Ольга КРОПТА,
завсектором клубної
роботи ЗБІЦу